

حدیث عمر

تسلی می‌دهیم
تا به امید دیدارت
دل‌های شکسته‌مان بشکفت
دل‌های رویایی‌مان
را در سفر به پایان
شب‌های یلدایی
روانهٔ صراط انتظار می‌کنیم
و مرثیهٔ حسرت دیدار را
زمزمه
آدینه‌های دیگر
تا تو ای وارث ذوالفقار علی بیایی
هرچند:
«من گدا و
تمنای وصل او هیهات
مگر به خواب ببینم
جمال منظر دوست» (حافظ)
□ در تمامی آدینه‌ها
بیشانی ام را به نشان
پیشیمانی از پلیدی‌ها بر
پاک‌ترین خاک
سرزمین عشق نهادام
تا ناب‌ترین لحظه‌های هستی
برایم معنا شود
و مشام جان و روح‌هم
معطر به بوی سیب و عطر نرگس
ای گل زیبای نرگس

و چراغ‌های درخشان
که چراغ وجودمان
رو به خاموشی است
کجایی؟!
ای زاده شهاب‌های تابان
و سtarگان فروزان الهی
ای فرزند نشانه‌های آشکار
کی؟!
بر چشم‌های ما آشکار و هویدا می‌شوی
حدیث دل‌های ما
حدیث غم است
و روایت شوق
طعم لب‌های ما
شهد هجران است
و شوق و وصال
ای موعدانبیاء
و
ای مقصود اولیاء
شود که گوش دلهامان،
از غیب
خبر آمدنت را بشنود؟!
□ مولا جان
آدینه‌ها که می‌آیند
آینه دلهامان را
به عشق آمدنت، جلا می‌بخشیم
و غریبانه، آسمان دلهای گرفته‌مان را

که از او می‌شود، به حق ره یافت؟!
کجاست، آن وجه‌الهی
که
اولیای خدایی
به سویش روی می‌آورند؟!
کجاست،
آن که سبب اتصال اهل زمین و آسمان
است؟!
کجاست،
انتقام جویندهٔ خون
کشته شده در نینوا
□ تا به کی حیران؟!
تا به کی انتظار؟!
تا به کی فراق؟!
به کدام گفتار و کلام
شما را بستایم؟!
ای آرزوی مشتاقان
و ای فرزند نشانه‌های آشکار
چگونه و با کدامین زبان
با شما سخن بگوییم؟!
ای فرزند عادیات
یابن یاسین؟!
□ کجایی؟!
ای فرزند شریف‌ترین مردمان
ونیکوترین پاکان
کجایی؟!